

[Justitsministeren.]

Øvelser eller Foretagender, derunder Væddeløb og Klapjagt. Justitsministeren kan dog tillade Afholdelse af Eftermiddagsforestillinger af saakaldt højere Art paa faste Teatre samt indendørs Koncerter. Forbud mod Afholdelse af offentlige Forlystelser gælder tillige efter § 5 Aftenen før en Helligdag fra Midnat og som bekendt endvidere den sidste Dag før de tre store Helligdage.

Endelig forbydes i Loven af 1922 Afholdelse af en Række Møder, derunder Kommunalmøder, Notarialforretninger o. s. v.

Forskellige Organisationer, saasom „Den personlige Friheds Værn“, „Turistforeningen for Danmark“, „Centralforeningen af Hotelvært- og Restauratørforeninger i Danmark“, „De københavnske Væddeløbsforeningers Fællesudvalg“, har foreslaaet Ændringer i denne Lovgivning, og Politidirektøren i København samt Foreningen af Politimestre i Danmark har særligt anbefalet den foreslaaede Ændring af § 5, som jeg før nævnte, ud fra den Betragtning, at den nuværende Ordning generer Befolkningen og fremmer ulovligt Natteliv. Kirkeministeriet har derimod henvist til, at de fleste af Biskopperne — jeg ved ikke hvem — nærer Betænkelighed ved de foreslaaede Ændringer.

Justitsministeriet maa imidlertid mene, at Loven af 1922 foretager større Indgreb i Borgernes personlige Frihed, end Hensynet til den egentlige Hviledag og til Folkekirkens Helligdage naturligt kan motivere. Det sidstnævnte Hensyn kræver efter min Opfattelse ikke med Rette mere, end at der ydes Folkekirken saavel som de andre anerkendte Trossamfund Fred til at afholde Gudstjeneste uden Forstyrrelse af nogen Art, medens dette formentlig ikke kræver eller berettiger Forbud mod i øvrigt lovlige Forlystelser, mod Musik, Væddeløb o. s. v., der ikke forstyrrer Gudstjenesten, endsige Forbud mod slige Forlystelser helt uden for Tiden for Gudstjenesten, saasom Aftenen eller Dagen før de store Helligdage.

Derfor gaar dette Lovforslag ud paa at bortskære alle disse Frihedsindskrænkninger, som efter min Mening i Virkeligheden kun kan skade de religiøse Samfund ved hos anderledes tænkende og vel ogsaa hos Tusinder af Folkekirkens Medlemmer at fremkalde en Irritation over denne Art af personlig Umyndiggørelse med Hensyn til Anvendelsen af deres Fritid. Som Følge heraf bestemmes det i nærværende Forslag om Ændringer i Loven af 1922 i § 3, at paa Folkekirkens Helligdage er offentlige Forsamlinger, offentlige Forlystelser, støjende

Øvelser eller Foretagender, derunder Væddeløb og Klapjagt, samt Idrætsøvelser kun tilladt, naar Gudstjenesten ikke derved forstyrrer. Det sidste Hensyn er altsaa det eneste i denne Forbindelse, der efter min Mening bør komme i Betragtning, naar det drejer sig om Indskrænkning i i øvrigt lovlige Forlystelser.

§ 6 foreskriver, at Juleaftensdag maa offentlige Forlystelser ikke vedvare ud over Kl. 4 Eftermiddag, medens der i øvrigt ikke i dette Forslag findes indskrænkende Bestemmelser svarende til Loven af 1922 § 5 om Forbud mod offentlige Forlystelser Aftenen før en Helligdag eller paa Dage før de store Helligdage, alt ud fra de principielle Betragtninger, jeg før gjorde gældende.

I øvrigt er Lovforslaget i Overensstemmelse med Reglerne i Loven af 1922.

Jeg tillader mig at anbefale dette Lovforslag til hurtig og velvillig Behandling.

Jeg kommer dernæst til et Komplex af Love vedrørende Børns Retsstilling. Som Tingets ærede Medlemmer vil erindre, fremsatte Regeringen i forrige Rigsdagsamling i Folketinget 5 Forslag vedrørende Børns Retsstilling. Disse Forslag blev henvist til et Udvalg, der afgav Beretning i Maj. Under Hensyn til, hvad der er fremkommet, dels under Lovforslagenes Behandling her i Salen, dels gennem indkomne Henvendelser til Justitsministeriet, har man underkastet disse Forslag en fornyet Overvejelse. Denne Overvejelse har ført til forskellige Ændringer og til yderligere to Lovforslag. Alle disse Ændringer er for at lette Tingets Medlemmer Gennemlæsningen trykt med kursiv Skrift. Jeg skal da først, idet jeg i øvrigt kan henholde mig til de tidligere Forhandlinger og min Forgængers udførlige Forelæggelsestale, med et Par Ord omtale de væsentligste Ændringer i Hovedlovforslaget, nemlig *Forslag til Lov om Børn uden for Ægteskab*. Dette Lovforslags Hovedformaal er, som bemærket, principielt, at der gives Børn uden for Ægteskab saa vidt muligt samme Retsstilling i Forhold til begge Forældre som Ægtebørn, derunder Adgang til Navn og Arveret efter Faderen, i øvrigt i Tilknytning til nyere nordisk Lovgivning paa dette Omraade. Desuden tilsigter disse Lovforslag at samle de mange og spredte Bestemmelser, vi nu har, til en Helhed.

Jeg skal derefter med et Par Ord omtale de væsentligste Ændringer. Den første Ændring vedrører § 4 og gaar ud fra den Opfattelse, at det vil være heldigst, om Faderskabssager i størst muligt Omfang rejses før